

Jeg forstår på ordføreren fra Det Konservative Folkeparti, at det er lige præcis sådan, det er tænkt: at det skal rette op på de risici, som vi godt kan se lidt forskelligt på hvor store er – de skal modvirkes. Og i den forstand vil vi gå positivt ind i drøftelsen af at lave et kvalitetsstyringssystem.

Så vil jeg sige nogle ord om kvalitetsstyringssystemet i sig selv. For det første er det jo så, skriver man i bemærkningerne, første gang, man vil lovgennemføre det her. Det er et tegn på, at det i hvert fald ikke er rigtigt, hvad Venstres ordfører sagde, at man giver kommunerne et redskab. Nej, det gør man ikke, man påtvinger kommunerne et redskab, og det er jeg helt enig i er nødvendigt. Men så må man også sige det ærligt.

Det redskab, man påtvinger dem, og som jeg synes kan være fornuftigt nok, er et redskab, som mange private virksomheder har i en bedre udgave. Miljøstyrelsen har det også i en bedre udgave. Altså, man kunne kopiere præcis de kvalitetsstyringssystemer, som findes i verden: Det kunne være ISO 2009, det kunne være EU's miljøkvalitetsstyringssystem, der hedder Emas. Hvorfor skal Miljøministeriet ikke være Emasregistreret – for min skyld gerne ved lov? Hvorfor skal de her ikke Emasregistreres? Det er et spørgsmål, jeg gerne vil have belyst. Når vi nu laver det, hvorfor skal det så ikke Emasregistreres?

Hvorfor skal der ikke være løbende skærpeiser af kvalitetsmålene? Jamen det gør alle fornuftige store virksomheder her i landet. Det har de gjort i 10 år. Men jeg synes bare, at niveauet og ambitionsniveauet da ikke er højt nok for det her, når vi laver det.

Det næste, jeg vil sige, er: Skal der ikke laves et tilbagemeldingssystem til ministeren? Nu påtvinger man jo et redskab, men skal vi ikke have en proces ind, hvor vi siger: Hvad er det nu, vi har lært – jeg mener i ministeriet og her i Folketinget? Hvad er det nu, vi har lært i kommunerne af det her? Der må der da laves en tilbagemeldingsmodel, så vi også kan få kigget på det og Folketinget kan få kigget på det og ministeriet kan få evalueret det med henblik på forbedringer ikke bare af systemet, men i det hele taget af, hvordan det fungerer.

Jeg er enig i det, der er sagt fra både Det Radikale Venstres og Socialdemokratiet side omkring planloven. Og jeg vil så fortsætte det spørgsmål, jeg havde til Det Konservative Folkepartis ord-

fører om udmøntningen af nogle af bemyndigelserne:

Kan det være rigtigt, at den her lov skal bruges til at hindre kommuner, der ønsker at reparere på skavankerne ved kommunalreformen, i at slå sig sammen og lave fælles videntcentre, hvor de samler fem eller ti mand på tværs af kommunegrænserne og laver en enhed? Skal den bemyndigelse bruges til det?

Kl. 16.30

Vi må have klarhed over det og gerne i dag, men ellers under alle omstændigheder under udvalgsarbejdet, for det synes jeg ville være et helt forkert signal at sende til kommunerne, især til de kommuner, som arbejder på at få det bedste ud af situationen og prøver at udnytte den ekspertise, der findes i et område, i en region, i et gammelt amt eller i tre kommuner, der slår sig sammen, ved at det bliver lavet til enheder og fælles kommunale samarbejder.

Det vil være afgørende for os, at vi får nogle af de her ting belyst, og at svarene bliver tilfredsstillende, men selve det at lave et kvalitetsstyringssystem vil vi gerne være med til.

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Så går vi videre i ordfører-rækken. Det er som den sidste ordfører hr. Søren Egge Rasmussen.

Søren Egge Rasmussen (EL):

Enhedslisten mener, at kommunalreformen spreder og fortynder ekspertisen inden for miljøområdet. Med kommunalreformen er der blevet lagt en lang række opgaver ud til kommunerne, som tidligere blev løst af amterne, og enkelte områder bliver lagt om til de kommende statslige regionale centre og enkelte andre til regionsrådene.

De amtskommunale eksperter har hidtil dannet fagligt kvalificerede grupper, hvor den interne diskussion og daglige kontakt har sikret et højt fagligt niveau. Disse medarbejdere fordeles nu i kommunerne og de regionale centre, og dermed spredes den faglige ekspertise, og kvaliteten i natur- og miljøarbejdet i kommunerne vil dermed med sikkerhed blive ringere end det, vi har kunnet opleve i amterne. Der vil ganske simpelt ikke være eksperter på de forskellige områder i de enkelte kommuner. Det er en naturlig følge af regeringens kommunalreform.

Selv om det er forudsagt og blevet fremført fra mange sider, er det åbenbart alligevel kommet som en overraskelse for regeringen, at kvali-